

BENTE KLUGE

BROKEN COLUMNS

Galeria Sztuki Nowy Warzywniak
Oliwski Ratusz Kultury
wystawa / 01-30.07.2022
wernisaż / 01.07.2022 / 18:00

NOWY WARZYWNIAK
GALERIA SZTUKI

OLIWSKI
RATUSZ
KULTURY

WSPÓLNOTA
GDANSKA

Wystawa *Broken columns* jest opowieścią o przemijaniu, dla której inspiracją stały się rzeźbione drewniane posągi Kigango (liczba mnoga: vigango) wznoszone ku pamięci zmarłych przez ludy Mijikenda, zamieszkujące południowo-wschodnie wybrzeże Kenii. Vigango są wertykalnymi stylizowanymi palami wyrastającymi prosto z ziemi, które swoją abstrakcyjną formą mogą, ale nie muszą nawiązywać do ludzkiej postaci. Ich rolą nie jest zaznaczenie miejsca pochówku, raczej stworzenie nowego 'ciała' dla duszy zmarłego. Te drewniane ciała dla duszy mają określoną żywotność, są stawiane w momencie, gdy pamięć o zmarłym nadal jest żywa. Wraz z mijającym czasem i niknącą pamięcią o osobie, która odeszła przestaje się o nie dbać pozwalając na to, by drewno zamieszkiwane przez duszę zmarłego powoli niszczało.

Taka forma upamiętnienia zmarłych od dawna mnie fascynuje. W dziele *Broken columns* zapożyczam formę Kigango do tego by opowiedzieć o bliskich mi osobach, które odeszły. W odróżnieniu od prototypu nie posługuję się drewnem, ale gliną. Mimo wszystko dla mnie pamięć wymaga trwałych form. Wystawa obejmuje także moje starsze prace, które również wpisują się w zajmującą mnie aktualnie tematykę przemijania.

Broken columns utstillingen er inspirert av de utskårne treskulpturene Kigango (flertall: vigango) reist til minne om de døde av Mijikenda-folket som bor på Kenyas sørøstlige kyst. Vigango er vertikale, stiliserte påler som i sin abstrakt form kan, men trenger ikke å referere til menneskelige figurer. Deres rolle er ikke å markere gravstedet, men snarere å skape en ny "kropp" for den avdødes sjel. Disse trelegemene for sjelen har en viss levetid, de settes opp når minnet om den avdøde fortsatt er i live. Med tidens gang og det falmende minnet om personen som har gått bort, slutter man å ta vare på det, og lar treet som er bebodd av den avdødes sjel sakte bryte ned.

Denne formen for minnesmarkering av de avdøde har fascinert meg lenge. I verket *Broken columns* låner jeg Kigango-prototypen for å fortelle om mennesker nær meg som har gått bort. I motsetning til prototypen bruker jeg ikke tre, men leire. Tross alt, krever hukommelsen for meg permanente former.

